

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: šeststopenjska petit-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 258.

V Ljubljani v sredo, 11. novembra 1885.

Tečaj II.

Položaj na jugu.

Srbija ima zbrane vse svoje čete ob meji bolgarski, pripravljene vsak trenotek napasti sosedno zemljo bolgarsko; uže se je poročalo, da je na nekaterih krajih prestopilo srbsko vojaštvo meje, streljalo na bolgarske straže in tekla je bratska kri.

Srbija hoče na vsak način vojske z Bolgari, za to išče najmanjšega povoda, da ukaže svojim četam napasti bolgarsko ozemlje.

Vojska je torej, kakor zatrjujejo poročila, neizogibljiva. In kaj počinja Turčija? Slabotni sultan mobilizuje, zbira čete v evropski Turčiji — a boji se vojske. Skriva se boječe v svoji palači, nobeden muzelman ne sme mu blizu, varujejo ga evropske straže. Znano mu je pač, da se turško prebivalstvo jezi, da vojaki, kateri bi si v boji pribojevali radi raj, mrmrajo — sultan je pre-slabiloten. Neodločnost sultanova zavlekla in zakasnila je tudi shod konference, katera bi bila o pravem času brez truda in mirnim potem rešila kočljivo bolgarsko vprašanje. Med tem pa so se razmere za mnogo spremenile; Srbija se je po polnem oborožila in sovražstvo med Srbi in Bolgari doseglo je skoro skrajno mejo.

Tedaj bila bi se vsa zadeva še lahko rešila mirnim pôtom, kajti Bolgari ob obeh straneh Balkana so se izjavili, da se hoté podvreči sklepom konference, če tudi morda krvavečim srcem in iskajoči prve prilike, da zopet dosežejo to, kar bi jim zdaj odzela konferenca. Bolgari so se izrekli pripravljeni, podvreči se volji Evrope! Knez Aleksander vrnil se je iz Rumelije v Bolgarijo in poklical je večino svojih čet nazaj v Sredec. Tudi tedaj uže stali so na bolgarski meji srbski vojaki,

a knez Aleksander je pokazal, da se hoče ukloniti Evropi. Tedaj bil je še čas, ugoden čas za mirno rešitev tega vprašanja. Pred štirimi dnevi pa je izdal bolgarski kabinet izjavo, v kateri kar naravnost izreka, da je zdaj nemožno uvesti prejšnji položaj, in če bi se ukrepi konference hoteli izvajati s silo, tedaj bode Bolgar in Rumelijec z orožjem v roki branil svoje koristi.

Kaka nenadna sprememba položaja! Kaj je tako navdušilo poslušnega, pohlevnega bolgarskega kmeta, da s tolikim samozatajevanjem hoče zapustiti dom in ženo ter z orožjem v roci, gladan in brez strehe, postaviti se v bran mnogoštevilnejšemu sovražniku, kjer ga čaka gotova poguba? Pohleven je, vpogljiv kmet bolgarski, in voljen ti je vse storiti, če mu obljubiš odpraviti davek, zadovolji se ti z vsakim gospodstvom; navdušenost pri „živio“-klicih se mu kaj kmalu ohladi, in morder je tudi bolgarski kmet dovelj, da ne bi sprevidel, da je Srbija Bolgarom v vojski po številu in izvežbanosti vojakov mnogo presežna. Bolgarskemu narodu ne stiska v pest orožje lastna navdušenost po združitvi, za Bolgari stati mora kdo drug, kateri zapeljivo šepetne na uho ter budi pohlep. Kdo neki spreminja tako hitro položaj v Bolgariji, kdo narekuje javno mnenje, in kdo hoče vsled tega tudi zavleči konferenco ter njene sklepe pripraviti ob veljavo?

Domneva se, da je Anglija ona gonilna moč; težko da se jej posreči. Rumelijsko-bolgarska vstaja pričakovala je od Rusije gotove pomoči. Rumelijci in Bolgari bali so se le hitrega in odločnega postopanja Turčije, zaradi tega so razdrli brzo most pri Mustafi paši.

Toda prišlo je drugače. Rusija ni hotela nič vedeti o samooblastnem postopanju Bolgarov; — in

sultan odpustil je ministerstvo, katero je zahtevalo, naj se upor naglo uduši. In vender bi bila morda še Rusija izposlovala pred Evropo, naj se prizna združenje Bolgarije, a tedaj sta nastopili Srbija in Grčija ter zahtevali, naj se uvede prejšnji položaj ter ravnotežje na Balkanskem poluotoku ali pa naj se njima prizna kaj ozemlja v odškodnino.

Ta dogodek spremenil je takoj mnenje Rusije: Zahtevala je za Balkanski poluotok prejšnji položaj, odstavljenje bolgarskega kneza in shod konference. Rusije blagohotno mišljenje do Bolgarov spremenilo se je nenadno v odločno sovražstvo. In Rusija umela je na svojo stran pridobiti tudi druge vlasti, nje beseda je bila odločilna.

Rusije beseda je bila odločilna. Italija, uvidevša, da jej ne pade v naročje Albanija, izbrisala si je to željo iz glave in Francija izrekla se je takoj, da hoče vse storiti v ohranitev evropskega miru. Tedaj ostala je le Anglija, katera je skrivši delala proti politiki ruski v Evropi; zdaj šepetala je pogubonosne svete v uho bolgarskega kneza, zdaj skrila se je za hrbet sultanov ter ga skušala pregovoriti, naj prizna zjedinenje Bolgarije, češ, da tako prizadene ruski politiki v Evropi hud udarec, sebi pa preskrbi gorak kotiček v Carigradu. Velika Bolgarija naj bi pobirala za Angleže kostanj iz žarjave.

A Angleži so se zmotili. Rusija ne pusti v Bolgariji vpliva nobene druge države. Takoj pri drugi seji konference pokazal se je vpliv Rusije: Konferenca je sklenila uvesti prejšnji položaj, a o prišilnih naredbah neče sklepati! To je delo Rusije, katera ne prepusti v vzhodni Rumeliji nobene intervencije. Rusija pokazala se je pri tej priliki zopet, da-si sovražnica kneza Aleksandra,

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emilo Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Četrty del.

1.

Blanche je bila žalostna. Blanche je trpela! Krasna njena glava je bila povešena liki cvet rože, katera se ima osuti. Njena veselost, njene sanje so se bile razpihnile kakor truma čebel pri prvem gromenji pred nevihto. Njeno boleost leško si spoznal v njenih očeh ter po bledem nasmehevanji, s katerim je hotela miriti botra svojega! Blanche je večkrat jokala in rožnata njena lica bila so obledela.

Rouvenat je bil za njo ves v skrbéh. Pa niti prijazne besede Jacques Mellierove niti ganljiva blagosrčnost njenega botra niso je mogle tolažiti.

Brutalna izpoved lepega Franca ranila jo je bila pregloboko v srce! A spominjala se je tudi z bolestjo in s hrepenenjem Leona, in vsled vsega tega je hiralo mlado njeno življenje.

Mladost dosti prebije, le ne breznadnosti!

Ubogi Rouvenat je bil ves obupan. Očital je samemu sebi, da ni bolje čuval nad srečo in mirom deklinčinim!

In večkrat, če jo je videl, da je stopala tako bleđa, trudna in tožna po pristavi, objel jo je s svojimi starimi trepetajočimi rokami ter je poljuboval njeno čelo.

„Ti me imaš preveč rad, boter“, rekala je potem. — „Ne, jaz te imam premalo rad, ker nisem umel, osrečiti te!“ — „Ali nisi vsega storil v ta namen?... In potem, sem-li nesrečna?“ — „Ti, ti trpiš, ljubi otrok moj, ti jokaš, viš, zdaj imaš zopet oko polno solz!“ — „Pa saj tega nisi ti kriv, boter. Pomisli, more li biti človek srečen, če to vé, kar jaz vem? Če jokam, mislim pač le na nesrečnega svojega očeta in na mater svojo...“ — „Zares, samo na ta dva misliš, Blanche?“ — „Ako hočeš prav vedeti resnico — ne! A kako srečna bi bila, da sem našla brdkega moža, katerega bi smela ljubiti!... O boter, boter, jaz sem tako zapuščena, tako ničeva! Kaj bode z mano, ko tebe izgubim!...“

Rouvenat se zgane.

„Bodi mirna, bodi mirna, zlata moja Blanche! Saj sem še zdrav! Storit hočem vse, da te zopet malce razveselim! Dej, pokramljava nekoliko o veselejših stvareh! Češ? Apropos! Kaj je s tvojim starim prijateljem Mardoche-em? Njega ni bilo uže štiri dni na pristavi. Ali je morda obogatel?“

„Videla sem ga včeraj.“ — „Tukaj?“ — „Ne, v Civry-u.“ — „Res, bila si v Civry-u.“ — „Da, nesla sem venec na Geneviévin grob. In pomisli, boter, kake čudno: neznana oseba, ki deva zmerom sveže cvetlice na grob, položila je bila zjutraj na-nj zopet dva velika sveža venca.“ — „Da, to je čudno,“ déje Rouvenat zamišljeno. „In, naj iščem sim in tjà, ne morem si misliti, kdo bi toliko se zanimal za Geneviève-o — še po tolikih letih!...“ — „Rada bi vender poznala to osebo, boter, da bi se jej zahvalila!...“ — „Hočem povpraševati v Civry-u, otrok moj! Da govoriva pa zopet o Mardoche-u: ali ti ni povedal, zakaj ga ni bilo sim?“ — „Potoval je v okolici Saint-Irunki.“ — „To je abotno od njega!“ dé Rouvenat nezadovoljno. „Kaj je njemu treba, da po vseh deželnih cestah prosjači, ko vé, da tu na pristavi vse dobi, česar potrebuje.“ — „To

kot zaščitnico bolgarskega naroda, kateremu bode skušala nakloniti izpolnitev njihovih želja.

Nemčija, Avstrija in Rusija pričakujejo, da se Bolgari brez sile uklonejo ukrepom konference. Anglija tega ne pričakuje in morda tudi ne želi. Prihodnost pokaže, kaj je pravo in kateri državi je pripisovati krivda, če ostane konferenca brezuspešna in se ne doseže smoter, katerega želijo velevalisti: Mir v Evropi.

Volilno gibanje na Angleškem.

P. C. — V javnem mnenju izvršil se je nekaj prevrat, kateri je nastopil vsled gibanja v korist ločitve cerkve od države. To gibanje je imelo znanen uspeh, ker se je 500 kandidatov liberalne stranke v svojih volilnih govorih zavezalo podpisati jo; na drugi strani pa bi bili kmalu izgubili liberalci s tem simpatije mnogobrojnih in vplivnih krogov, kateri hočejo obdržati zdanje privilegirano stališče državne cerkve. Trudijo se torej, prepričati prijatelje cerkve, da vprašanje o ločitvi ni nikaka kočljiva zadeva, ter da se v prihodnjem parlamentu ne bode rešila. Jasno pa je, da so liberalci vsaj načelno nasprotni zjedinenju cerkve z državo in da se torej mnogo glasov stranke izgubi. Liberalna večina torej nikakor ne bode tako velika, kakor se je začetkom mislilo, a skoro gotovo dobijo liberalci vendar večino.

Navzlic prijaznosti, katero so konservativci g. Parnellu skazali, je zdaj gotovo, da bode on ves svoj vpliv, kateri je v Angleški v okrajih, kjer so Irce mnogobrojno zastopani, velik, da bode ta vpliv uporabil v korist radikalcev. On dobro vé, da nobena obeh strank ne bode imela zadostno velike večine, da bi ne potrebovala njegove pomoči, a od liberalcev pričakovati ima več koristij. Lahko umevno je torej, da Parnell želi zmago oni stranki, od katere ima največ pričakovati, in ta stranka so liberalci.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Predvčeranjim dopoldne prisegel je novi **načelnik minister** v roke Nj. veličanstva cesarja. Dvorni svetovalec Klaps prečital je prisego. Na to je cesar sprejel barona Conrada v privatni avdienci.

Delegacija avstrijskega državnega zbora imela je včeraj glavno sejo ter potrdila po debati, katere se je udeleževal tudi nj. ekszellenca vojni minister, redno potrebščino za vojno, kakor tudi proračun za mornarico. Od odseka predlagane resolucije gledé zboljšanja hrane za moštvo so se sprejele.

Iz **Zagreba** se poroča, da je tamošnje sodišče na predlog državnega pravdnika sklenilo, zaradi izgrediv v saboru zatoženega poslanca Grzaniča obdržati v preiskalnem zaporu. — Vladika Stross-

mayer prišel je z Dunaja v Zagreb, in to baje zaradi tega, da novo ustanovljeno, a zopet razpadajočo središčno stranko bolj ukrepi.

Tuže dežele.

Iz **Rima** se poroča, da papež v kratkem izda novo encikliko, v kateri bode „o vladah držav“ in o liberalizmu govoril. — Nemčija je uže pritrdila papeževi razsodbi o Karolinskih otokih, od Španije se odgovor še pričakuje.

Grki vedno bolj agitujejo za to, da bi se Kreta združila z Grško, zaradi tega so postale razmere med Grčijo in Turčijo zelo napete. Guvernér na Kreti pretrgal je vso zvezo in občevanje z grškim konzulatom.

Angleški parlament skliče se začetkom meseca januarja k zasedanju, katero pa bode trajalo le kratek čas in se potem parlament zopet preloži. Če pri volitvah dobijo liberalci večino, bode zdanji kabinet takoj demisioniral. Če pa bosta obe stranki v parlamentu jednako močni, ostane zdanji kabinet toliko časa na krmilu, da dobi od parlamenta ali zaupnico ali nezaupnico.

Sir D. Wolff podá se v kratkem najbrže sam ob Nilu gori, ker ni gotovo, kdaj pride otomanski komisar. Uvideva se, da izgine, če še kmalu ne pride sultanov pooblaščenec, vsa nadeja za uravnavo egiptovske uprave in bi tudi nepotrebno bilo, misliti, da angleške čete zapustijo deželo.

Iz **Filadelfije** se poroča, da **kanadska** vlada še ni konečno sklenila sklep o Rielu, a vršijo se uže priprave za usmrtenje. V vojašnicah nastavljen je obilo vojakov, da zabranjujejo vsako občevanje z Rielom. Straže so se pomnožile. Policija na konjih se je tudi pomnožila, da od zunaj dela red, kajti bojijo se, da bi narod ne napal zapora ter sam sodil Riela.

Razne vesti.

— (Strah v gledališču.) Pri predvčerajšnji predstavi „Črni demantov“ v nacionalnem gledališču v Budimpešti prouzročilo je obnašanje mladega človeka, ki je naenkrat znorel, velik strah, ki je pa k sreči ostal brez hudih posledic. V četrtem aktu zaslišal se je z galerije klic: „Gori!“ Od začetka se za ta klic nikdo niti ni zmenil; a ko se je v drugič čul isti glas: „Rešimo se, gori!“, postalo je občinstvo nemirno. Veliko oseb skočilo je po kenci in hitelo proti izhodu. Strah žugal je postati splošen, in to tem več, ker je v istem trenutku padlo zagrinjalo. V srečo imel je nek gospod v loži toliko zavednosti, da je občinstvu zaklical: „Vsedite se, saj ne gori!“, na kar se je mir povrnil. Navzoči policijski organi hiteli so na galerijo ter se polastili norca hudo branečega se. Na policijskem komisarijatu rekel je, da se piše Štefan Kiss Frank in da je tehnik. Ker je zdravnik pri njem norost konstatiral, odvedli so ga v Rokovo bolnico.

tovo, boter, gotovo! In če bi se Mardoche obotavljal, treba, da mu le rečem: Blanche tako hoče!“

Stari Mardoche se je v istini izogibal pristave seuillonske. Pa ne zato, ker se je hotel izogniti Rouvenatovi zahvali, nego samo iz razloga, ker se ni hotel ovaditi. Čutil je, da bi zdaj le beseda, pogled, solza njegovega otroka zadostovala, da bi se izjavil Rouvenatu.

Ah, če bi stvar šla samo za Blanche-o in Leona, kmalu bi vedel, kaj je storiti. Pa Jacques Mellier bil je tu ovira!

„Kaj li storiti? Kaj li storiti?“ povpraševal se je poln strahu. Bil je nepotolažljiv zaradi svoje brezmožnosti.

Kakor je rekel bil zjutraj, šel je Rouvenat popoldne iskat starega berača. Najde ga pred njegovimi skalami, ko je zamišljeno zrl v dolino.

Berač se močno začudi, ugledavši Rouvenata.

„Kaj, gospod Rouvenat, vi ste?“ klikne. — „Da, jaz sem, vrli stari!“ déje Rouvenat presrečno. „Vidim, da me niste pričakovali.“ — „V istini ne.“ — „Če vas motim, sami ste si tega krivi!“

— (Roparski umor na železnici.) Pretečen četrtek ob 6. uri zvečer izvršil se je predzen roparski umor na poštenem vlaku št. 42 na železniški črti Neapel-Benevento. Komaj je namreč vlak postajo Loggia zapustil, skočila dva potepuha, ki sta bila skoro gotovo v kakem kotu ambulančnega vagona skrita, na navzočega uradnika Valentina Guidija ter zahtevata od njega ves denar, kar ga je v vozu. Ker se je pa ta branil in na pomoč klical, vstrelili sta enega roparjev z revolverjem nanj in ga smrtno rani. Na postaji Benevento našli so uradnika umirajočega, a bil je še v stanu povedati, na kak način da se je izvršil zločin. Roparja prilastila sta si denarnih pošiljatev v znesku 12000 lir.

— (Dež napravljajoča drevesa) Vse drevje v puščavah more za dolgo časa pogrešati vodo. Nekatera drevesa se zadovoljijo celó z vlago, koja odtegnejo zraku. V deželi Peru pa so drevesa, ki tako zdatno gosté zračno vlago, da voda z njih kaplje in tla pod njimi kar v močvirje spremeni.

— (Prebivalstvo v Carigradu.) Vspehi zadnje štetve v Carigradu so uradno objavljeni. Vsa poprejšnja števila o carigrajskem prebivalstvu so s tem razveljavljena. Mislilo se je namreč, da Carigrad ima 1 do 1½ miliona glav, po zadnjem poročilu pa je le 870000 duš, in to z vsemi predmestji, tudi onimi na Bosporu. Znamenito je, kako se je razvijala Pera. Ta evropski predel v Carigradu ima 270000 duš, skoro tretjino vseh Carigrajcev. — Tujcev v Carigradu naseljenih je ¾ moških in le ¼ ženskih. — Po tem poročilu je med državnimi uradniki, izjemši vojsstvo (z ozirom na vero), 23900 mohamedancev, 300 grkov, 450 armencev, 150 katolikov, 28 drugih vernikov rimskih, 3 protestantje. Vender to poročilo ni izdelano z ono točnostjo in vestnostjo, da bi moglo biti podlaga znanstvenim iziskavam.

— (Latinica pri Žaponcih.) Na orientalskem shodu v Parizu (1873) so se učenjaki izrekli, da Žaponski bo treba opustiti neprimerno svojo abecedo. Profesorji na vseučilišču v Tokiju so jeli to prašanje pretresati. Spoznali so, da k temu je treba družbe; ta se ustanovi decembra 1884, in zdaj šteje čez 1000 udov, samih odličnih mož žaponskih. Delovanje je družba začela s tem, da je sestavila odbor, imejoč 6 udov, (4 Žaponce, 2 Evropejce), ki so dobili nalogo, da žaponsčini sestavijo abecedo iz latinskih črk. To delo je bilo kmalu izvršeno, ker teoretični sestav žaponskega jezika je prav priprost. V ta namen je popolnoma zadoščevalo 22 črk latinice, brez potrebe posebnih znamenj; vzela so se le ona znamenja za dolgost in kratkost samoglasnikov. Prva naloga mora biti zdaj družbi izdaje slovarja z novim pismom za občno rabo in za šolo. Kanijo izdajati časopis z latinico pisati, in drugo časopise nagniti, da bodo sprejemali poročila z latinskimi slovi. Vlada žaponska na vso moč podpira družbo v njenih ciljih. — Kolika sreča ostalim Slavenom, ko bi tudi Rusija izprevidela potrebo izpremenjene abecede.

— (Številstvo kozakov.) Zadnjih 30 let se je prebivalstvo v kozaskih deželah silno pomnožilo. V

Ker pozabljate pot na pristavo, prišel sem sam k skalam.“ — „Dobro mi došli na mojem posestvu, gospod Rouvenat! S čim vam morem služiti?“ — „Pred vsem dajte mi roko, Mardoche, in bodiva prijatelja! Vi mi niste le rešili življenja, potegnivši me iz vodnjaka, nego ohranili ste gospodičini seuillonski njenega najboljšega prijatelja, njenega najzvestejšega varuha! Povedal sem jej uže danes, da ste mi rešili življenje, a pojasnil jej nisem, kaj in kako je bilo. To bi gospodičino bilo le po potrebnem vstrašilo.“

Mardoche se je smehljaj.

„Gotovo vam je kdo pot pokazal sim; kaj ne, gospod Rouvenat?“ — „Veste, kaj se je prigodilo? Ali ste kaj videli, Mardoche?“ — „Videl nisem ničesar, a uganil sem pač! Minolo nedeljo sem videl oba Parizla, kako sta lezla po gozdu; gotovo se bojita žandarjev.“ — „Onadva sta z gospodom v sorodu, zato ju nočem zatožiti. Itak se vislicam ne odtegneta!“ — „To je prav lepo od vas, gospod Rouvenat, pa le se čuvajte! Ako hudobnežev ne kaznujemo, postajajo še drznejši. Parizla še nista zapustila tega kraja. Ubogajte me ter ostajajte o mraku lepo doma!“ — „Ubogat

sem mu tudi rekla.“ — „In kedaj misli zopet priti le-sim?“ — „Te dni.“ — „Te dni! te dni! To je jako nedoločno! Če ne pride danes do dveh popoldne, splezati hočem do njegovih skal, kajti govoriti moram z njim.“ — „Kaj te toliko zanima, boter?“ — „No, hočem ti povedati, Blanche; Mardoche mi je zadnjič življenje rešil, in jaz se mu moram zahvaliti!“ — „O tem mi ni niti črhnil. Kaj se ti je prav za prav zgodilo, boter?“ — „Nič . . . bil je le slučaj. . . . No, o tem ti uže drugikrat povem. Pa kakošen čudak je pač ta Mardoche! Ker ne pride sim, hoče se izogniti moji zahvali. Pa moti se! Stari Rouvenat ne pozabi tako lahko! Nočem, da še dalje berači! Z dobra ali z grda mora sprejeti od mene malo rento, katera ga bo varovala pomanjkanja dokler bo še živel. In potem imam še neko idejo, Blanche. Danes zjutraj so pričeli delavci obnavljati hišico Jean Renaudovo. Če bo ta tvoja hišica enkrat dovršena, oskrbim jo s pohišjem, in ker mora vendar kdo v njej stanovati, mislim Mardoche-a poslati va-njo. Kaj praviš k temu?“ — Deklica starčka objame. „Le tebi more dohajati kaj tako dobrega na misel!“ klikne. — „Tedad si zadovoljna?“ — „Go-

vseh sedmih kozoških krajinah je bilo 1854. leta 1704 937 duš; leta 1884 pa 3140 089; torej je prebivalstvo naraslo za 84,2%. Razen tega so v kozoških zemljah tudi ljudje, ki ne spadajo med prave kozake. Teh je bilo 1853. leta 16,6%, a 1883. leta 31,1%. Največi so odstotki tega nekozoškega stanovstva v krajih donskih kozakov. V donskem kraju jih je 42,4%, v kubanskem 35,6%, v uralskem 21,6%.

— Polno število vsega prebivalstva (kzoškega in nekozoškega) je bilo 1. januarja 1884 tako razdeljeno: Don 1 493 000, Kuban-Terek 1 015 034, Orograd 343 919, Zabajkal-Amur 159 748, Sibir-Semirečensk 139 500, Ural 123 105, Astrahan 23 863. — Sicer je možkega (pravega) kzoštva v vseh sedmih krajinah le 1141 138 glav. Znamenito je to, kar se že dle časa opazuje, da pri nekaterih kozoških ljudstvih je, proti navadnemu pravilu, ženstva manj od moštva. Na primer: V Kubanski je 281 071 kozakov, 277 053 kozakinj.

— (Primeren odgovor.) V neki vasi zažgala je strela več hiš; razen tega je tudi poškodovala nekaj ljudi. Tamošnji župnik opominjal je pri tej priliki vaščane, da naj napravijo na svojih hišah strelovode ter sebe in svoje imetje zavarujejo. „Ja“, reče na to navzoč kmet, „če s strelovodi in drugimi enakimi napravami vako Božjo kazen zabranimo, s čem naj nas ljudi pa Bog potem tepe?“ „Z neumnostjo!“ glasil se je odgovor častivrednega duhovnika.

— (Opravičeno.) Učenec: „Za vsa dela so že iznašli stroje, samo za šolske naloge še ne“.

— (Pri kavi.) Gospé, zbrane pri kavi, zakličejo došlemu doktorju: „Gospod doktor, vi pridete, kakor bi vas poklicale. Ravno smo govorile, kak namen da ima prav za prav naša družba. Kako mislite vi o tem?“ — Doktor: „Jaz mislim, da so take družbe shodi, pri katerih vrane kavkam pripovedujejo; kako črni da so krokarji.“

Domače stvari.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 10. novembra.

Mestni odbor imel je včeraj zvečer ob 6. uri redno sejo. Predsedoval je župan Grasselli, navzočih bilo je 24 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika bila sta imenovana dr. Papež in dr. Tavčar.

Župan naznani, da je povodom Najvišjega imenovanja Nj. veličanstva cesarja (zbor se vzdigne s sedežev) izrazil po deželnem predsedstvu Nj. veličanstvu najudanejša voščila ljubljanskega mestnega odbora. Nj. veličanstvo izvolilo se je za voščila zahvaliti. (Živahno odobravanje.) — Vladika Strossmayer zahvalil se je za čestitko povodom njegove sedemdesetletnice.

Mest. odb. Žužek naznani, da iz uradnih in družinskih razmer odloži odborništvo. Podžupan Vaso Petričič predlaga, naj se odstopivšemu odborniku izreče pismena zahvala za njegovo izvrstno delovanje v mestnem zastopu.

vas hočem! Pa pustiva zdaj lopova. Govoriva raji o vas, Mardoche!“ — „O meni?“

„Da. Vi nemate tu baš prijetnega življenja. Beračenje je težaven prisluzek, in delati tudi ne morete več, ker ste stari. Zato sem nekaj sklenil, kar tudi Blanche-i prav dopade. Lepo svotico denarja sem si prihranil, in hočem vam dati rento letnih šeststo frankov. In ker vender ne morete zmerom bivati med tem skalovjem tukaj-le, namenil sem vam stanovanje v Civry-u v mali hišici, katero baš obnavljam in koja je lastnina Blanche-ina.“

Mardoche-u zasvetijo solze v očeh. Bil je globoko ganen.

„Ah, vi obnavljate hišico? . . .“

„Da, in tjakaj se naselite. Ne smete odreči dobri deklici! V treh tednih je delo dovršeno. Dotle pa boste stanovali na pristavi. Je li tako prav.“

„Morda sprejemem prijazno ponudbo vašo in Blanche-ino, gospod Rouvenat,“ odgovori Mardoche s trepetajočim glasom, „a pozneje.“

„Zakaj ne hitro?“

„To je zavisno od okolnostij.“

Tudi mest. odb. Hribar podpira predlog. Predlog se sprejme.

Mest. odb. Ravnihar poroča v imenu pravnega odseka o vlogi posestnice vdove Marije Jalenove zaradi poprave ograje pri njenem dvorišču na Resljevi cesti. Poročevalec poudarja, naj se prošnja Marije Jalenove za donesek k popravi ograjnega zidu zavrže, magistratu pa naj se naroči, da podere omenjeni zid, če se pokaže potreba. Po daljši debati sprejme se odsekov predlog. Predlog mestn. odb. Pakiča, naj mestna občina ta njen zid prepusti na preklic v porabo Mariji Jalenovi, če ga bode sama popravljala, se zavrže.

Mest. odb. dr. Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu klavničnega ravnateljstva ter predlaga, naj se klavnični regulativ tako spremeni, da se taksa za živnega teleta zviša od 50 kr. na 1 gld. ter da naj se za konja določi klavnine 1 gld. Poročevalec poroča, da taksa za vole in krave znaša 2 gld. Klanje kónj pa je še popolnoma novo podjetje, se torej ne vé, če se bode v Ljubljani obneslo; primerno je torej, če se nastavi taksa na 1 gld. za konja, in to tem bolj, ker konjski klavci v klavnici nimajo tako pripravnega prostora, kakor drugi mesarji.

Pri glasovanju se sprejme predlog klavničnega ravnateljstva.

Podžupan Vaso Petričič poroča v imenu finančnega odseka o predlogu družbe „Wiener Lombard- und Escomptebank“ gledé izplačevanja izžrebanih srečk ljubljanskega mestnega posojila. Poročevalec meni, da ni treba, da bi si vzdrževali izplačevalnico na Dunaji, ker na leto stane loterijski posojilni zaklad 120 do 150 gld., da se ta svota lahko prihrani. On torej predlaga, naj se omenjene družbe ponudba ne sprejme ter se nobeni vnani banki ne prepusti izplačevanje izžrebanih srečk mestnega posojila ter da naj izplačuje samo mestna blagajnica v Ljubljani. — Vsi predlogi se vsprejme brez debate. (Konec prih.)

— (Osebnosti.) Nadsodnije svetovalec gospod dr. Miroslav Perko imenovan je predsednikom okrožne sodnije v Ljubnem.

— (Imenovanje.) Višja sodnija za Štajersko, Koroško in Kranjsko imenovala je pravnega praktikanta pri deželni sodnji v Ljubljani, gospoda Josipa pl. Ducar-ja avskultantom za Štajersko.

— (Dar.) Osrednji odbor „Planinskega društva“ daroval je za poškodovane Gorenjce 300 gold.

— (Potovalno predavanje) ima tajnik ces. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v nedeljo 15ega t. m. popoldne v Bohinjski Bistrici.

— (Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“) v Ljubljani. Pred nedavnim časom nam je bila prijetna dolžnost, pohvalno omenjati marljivega truda, s katerim se dosledno zanima národno učiteljstvo za zgradbo „Narodnega Doma“ v Ljubljani. Nehvaležno bi bilo od nas, ničesar omenjati o enakem zanimanju národnega trgovstva. V oskrbi národnih trgovcev in njihovih pomočnikov je uže 49 knjižic, 40

krajcarskih in 9 desetkrajcarskih. Ni li to jasen dokaz živnega zanimanja, vreden, da se ga spominamo s toplo zahvalo! Razposlanih je sedaj blizu 400 knjižic, razprodanih 18 krajcarskih. Pretečeni teden vrnila se je namreč 16. knjižica pod št. 246 (poverjenik g. E. L. v drugič), 17. pod št. 175 (poverjenik g. dr. V. G.), 18. pod št. 279 (poverjenik g. R. K. v drugič), vse tri iz Ljubljane. Razen tega so poslali nekateri gošpodje poverjeniki nekaj manjših na svoje knjižice nabranih svot. Njihova imena in številke dotičnih knjižic objavimo, ko dopošljejo še ostale svote s knjižicami vred. Lepa hvala vsem! (Denar in oglasila pošiljati je g. dr. Josipu Starétu, blagajniku „Narodnega Doma“ v Ljubljani.)

— (Zblaznel) je g. I. Maršalek, krojač v Židovskih ulicah. Danes v jutro so ga prijeli, ko je hotel planiti v Ljubljano. Odveli so ga v bolnišnico.

— (Mesečni semenj) minoli ponedeljek bil je precej dobro obiskan. Prignalo se je okolo 700 glav živine. Goveja živina se je dobro prodajala, pokupili so jo osebno mnogo Lahi.

— (Umrli) je na Hajdini pri Ptuji župnik Andraž Virk.

— (Popravek.) Iz Kočevja se nam piše: V št. 255 vašega cenjenega lista čital sem o veliki povodnji, katera baje ves promet v Kočevju in okolici ovira. Kakor sem se z lastnimi očmi prepričal, ni temu tako. Dasiravno uže dolgo neprenehoma dežuje, so tudi sedaj samo oni kraji pod vodo, pri katerih se to vsako leto ob velikem deževju opazuje.

— (Bolezen med otroci.) Iz Vipave in iz Kamenika se poroča, da med tamošnjo šolsko mladino gospodari nalezljiva bolezen, katera jih zadržuje na obiskovanji šole.

— (Vreme.) Po dolgih temnih deževnih dnevih dobili smo danes zopet lepo vreme. Če smemo verjeti „skušenim“ vremenskim prorokom, imeli bomo še mnogo lepih dni.

— (Samomor.) Iz Krškega se nam piše: Predvčeranjim zvečer so našli 36letnega posestnika Marinciča po domače Lenarta iz Ardova hiš. št. 25 na njegovem skednju obešenega. Preden je Marincič usodepoln korak storil, poslovil se je od svoje matere Katarine, s katero je bil sam doma, ter jej je rekel, da ga ne bode več videla. Kaj da mu je dalo povod, usmrčiti se, se ne vé za gotovo; a sluti se, da so ga žalostne rodbinske razmere privedle do tega, nekoliko pa tudi pijančevanje, kojemu se je zadnji čas udal. Samomorilec hotel se je uže 1. t. m. vstreliti, kar se pa je pravočasno zaprečilo.

— (Občinska volitev.) Pri občinski volitvi v Travi kočevskega okraja dne 3. t. m. izvoljen je bil Josip Kordiz iz Trave županom, Anton Poje iz Starega Vinkelnja in Karol Miklitsch iz Trave pa občinskima svetovalcema.

Število umrlih in vrsta smrti na Kranjskem v letu 1884.

Število umrlih v letu 1884 znaša vkup 13199, in sicer 6638 moških in 6561 ženskih, ali 2.75% vsega prebivalstva. Po posamičnih političnih okrajih se razdeli to število tako-le:

Mesto Ljubljana imela je mrličev 1062 ali 4.32%, Postojna 1241 ali 2.99%, Kočevje 1230 ali 2.94%, Krško 1390 ali 2.74%, Kranj 1427 ali 2.73%, Ljubljana okolica 1515 ali 2.88%, Litija 990 ali 2.83%, Logatec 1056 ali 2.80%, Radovljica 664 ali 2.53%, Novo Mesto 1150 ali 2.47%, Kamenik 941 ali 2.43%, Črnomelj 813 ali 2.72%. Iz tega pregleda je razvidno, da je v Ljubljani umrljivost največja in v Kameniku najmanjša.

Po razglasilu statistične centralne komisije je Kranjska gledé umrljivosti v 6. vrsti, naša bela Ljubljana je pa prav črna, kajti stoji na prvem mestu med vsemi avstrijskimi mesti; takoj za njo pa pride Praga, Celovec, — najmanjša umrljivost je pa v Mariboru in Solnogradu.

Število mrtvoporojenih bilo je na Kranjskem v letu 1884 346, največ v okraji novomeškem z 48; umrlih vsled prirojene slabosti 1271, največ v okraji ljubljanska okolica z 179; umrlih za kozami, osepnicami, skrlatico, tifusom, grižo in hudim kašljem 1264, največ v okraji Krškem z 250; umrlih za davico 657, največ v okraji

(Dalje prihodnjik.)

Litija z 119; umrlih vsled vnetljivih bolezni na sopilih 929, največ v okraji kranjskem, z 252; umrlih za tuberkulozo 2145 največ v okraji kranjskem, v mestu Ljubljana in v okraji postojnskem z 252, 235 in 230; umrlih vsled črevnega katara 281, največ v mestu Ljubljani z 43; za mrtvoudom 328, največ v okraji ljubljanska okolica z 51, in v okraji kranjskem z 48; umrlih za rakovitim spridenjem 143, največ v mestu Ljubljana z 32; umrlih vsled ostarelosti 1789, največ v okraji kranjskem z 252, in umrlih vsled raznih drugih bolezni 4046, največ v okraju ljubljanska okolica z 503.

Od gori navedenih 13199 umrlih jih je umrlo posilne smrti 280, in sicer 215 moških in 65 ženskih. Od teh umrlo jih je 189 vsled poškodbe po naključju, 37 vsled samomora in 54 vsled umora in poboja, in sicer največ v okraji ljubljanska okolica.

Kranjska stoji, kar se tiče umora in pobojev, v drugi vrsti med avstrijskimi kronovinami, in le Dalmacija ima še večje število, in gledé samomorov v predzadnji vrsti, le Istra ima še manj samomorilcev.

Statistična poročila kažejo, da se število samomorilcev množi od leta do leta in da je to število pri narodih, ki so na najvišji stopnji omike, največje. Moški rabijo pri samomorih taka sredstva, ki brzo delujejo in napravljajo malo bolečin: vrvice ali kroglo, ženske pa strup.

Med vsemi boleznimi je najzastatnejše število umrlih na tuberkulozi, ki v obče kraljuje po velikih mestih in pri nas ima 16% vseh umrlih. Navadno pomrje pa za to boleznijo največ ljudi od 20. do 30. leta, v obče pa zahteva to bolezen med ubogimi največ žrtev. V nekaterih državah, kjer so umrli razdeljeni po imovitosti v več vrst, pokazalo se je, da je bilo med tuberkuloznimi največ ubogih; nasprotno pa jih je izmed bogatinov razmeroma mnogo več pomrlo za mrtvoudom nego izmed revežev.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 11. novembra. „Fremdenblatt“ označuje vesti o odstopu ministra Pino-ta, Falkenhayn-a kakor tudi o predstojeti preosnovi kabineta kot prazne izmišljotine.

Niš, 11. novembra. (Uradno.) Bolgarska poročila o prestopu Srbov čez mejo so neresnična. Srbski vladi ni treba še le zdaj iskati vzroka za vojsko, postopanje Bolgarije jej je uže zdavna dalo povod, imela je uže zdavna dosta povoda, napovedati vojsko, če bi se jej bil le zdel čas primeren. Srbija drži se državne politike, Bolgarija pa le revolucijske.

Sredec, 11. novembra. Věst, da namerava knez odstopiti, je neresnična.

Zagreb, 10. novembra. Odsek hrvatskega sabora sprejel je v današnji seji štiri postavne predloge o upravni reformi brez bistvenih sprememb.

Sredec, 10. novembra. Danes se od srbske meje ni nič novega poročalo. Poročila iz Plovidva pravijo, da je javno mnenje še vedno za to, naj se Bolgari upirajo.

Pariz, 10. novembra. Gornot imenovan je poljedelskim in Dantresme trgovinskim ministrom.

Telegrafično borzno poročilo z dne 11. novembra.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.45
„ „ „ srebru	82.85
Zlata renta	109.15
5% avstr. renta	99.80
Delnice narodne banke	866.—
Kreditne delnice	281.90
London 10 lir sterling	125.65
20 frankovec	9.98
Cekini c. kr.	5.95
100 drž. mark	61.80

Uradni glasnik

z dne 11. novembra.

Dražbe: Na Brdu zemljišče Jan. Lenčka (2388 gld.) dne 21. novembra (1. rok). — V Metliki zemljišče Jos. Gušičevo v občini Drašič (2030 gld.) dne 1. novembra (1. rok). — V Vel. Lašičah zemljišče Jan. Grebenca (4185 gld.) v občini Vel. Lašiče dne 20. novembra (1. rok). — V Krškem zemljišče Matije Jenca (1482 gld.) v občini Gorenje Jezero dne 20. novembra (2. rok).

Odgovorni urednik J. Naglič.

Umrli so:

Dne 10. novembra. Ana Marija Kožica, želez. sprevoznika soproga, 37 l., Sv. Petra cesta št. 51, mrtvoud.

V civilni bolnici:

Dne 9. novembra. Neža Rihar, delavčeva soproga, 65 l., starostno opešanje. — Marija Ilvar, gostinja, 70 l., naduha.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nobo	Mo-krina v mm
10. novbra.	7. zjutraj	743.02	8.2	svzh. sr.	obl.	
	2. pop.	743.48	8.4	„	„	0.00
	9. zvečer	744.34	7.4	svzh. sl.	„	

V našem založništvu je izišel na svetlo

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčič-eve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Posojilo srečk mesta Barlette

avtorizovano in zajamčeno z kraljevim odlokom leta 1870 za zgradnjo novega pristanišča.

Garancije. — To posojilo daje poroštvo prve vrste, kakor: 1.) hipoteko na imenje v vrednosti 20 milijonov mesta Barlette; 2.) hipoteko na vse redne in izredne dohodke; 3.) zalogo v znesku 250 000 lir letne rente do poravnania tega posojila.

Vsaka obligacija se vrača nazaj po 100 fr., to je 35 frk. kot nominalni dobiček in 65 frk. za vplačano emisijno ceno. Tedaj se garantuje vsak dobiček z najmenj 35 frk., ki more tudi dosežati vsoto 2 milijona.

Obligacije mesta Barlette dajo največ koristij, da se zadenejo velike srečke, kajti vsaka izmed njih, če je le jedenkrat ali večkrat zadeta, se tudi pri vseh drugih srečkanjih udeležuje, in sicer do popolnega poravnania tega posojila. Vsaka obligacija more torej 300 srečk do zneska petih milijonov dobiti.

Štiri srečkanja na leto

20. febr., 20. maja, 20. avgusta, 20. novembra

s 140 tisoč dobitki vkup

trideset milijonov

med kojimi se nahaja 2 milijona, 1 milijon, 500 000, 250 000, 100 000, 50 000, 20 000 itd.

Dobitki se izplačujejo v dan po srečkanji v gotovini.

Emisijna cena. Definitivne, na lastnika glaseče, 160 srečkanj se vdeležujejo izvirne obligacije s podpisom mestnega zastopništva Barlettskega in s potrebnimi pojasnili v nemškem, francoskem in laškem jeziku izdajejo se proti gotovemu plačilu v znesku 65 frk. = 32 gld. 50 kr. av. v. Dobivajo se tudi za vsoto 99 frk. = 45 gld. av. v. na upanje, ako se prvič plača ná-nje 10 frk. = 5 gld. av. v. in konečni znesek 80 frk. = 40 gld. av. v. v 16mesečnih obrokih po 5 frk. = 2 gld. 50 kr. av. v., plačilnih prvi teden vsacega meseca od 1. januarja 1886. l. dalje. Kupci le-teh slednjih obligacij se takoj gori imenovanih srečkanj udeležujejo in vseh naslednjih istim načinom in z istim pravom, kakor bi bili vplačali popoln znesek; isti morejo tudi po poljubnosti naprej plačati jeden ali več obrokov.

Vsak kupec prejme kot premijo srečko loterije mesta Antwerpen (srečkanje dne 25. novembra) z velikim dobitkom

100 000 frankov

in 6000 družih v znesku 50 000 frk., 20 000 itd.

Ni ga niti v Italiji niti v Evropi srečkinega posojila, ki bi se mogel primerjati Barlettskemu, ker je le-ta jedini z tako ogromnim številom srečk in z tako mnogimi in vednimi dobitki; isti je tudi najboljši zaradi nedvojno gotovih poroštev, koje podaje lastnikom obligacij.

Subskripcija ostane otvorenja do dne 19. novembra pri banki Croce frères de fu Mario in Genua (Italija) 32 Št. Jurija trg.

Za poštno nazaj priloži naj se 50 cent. — Pisma dojdejo na mesto v 48 urah. — Otvorenje kredita in sconta za kupce. — Dopolniljanje seznama srečkanj je brezplačno.

(167)

V našem založništvu se dobiva:

Odkritje Amerike.

Predelal H. Majar.

Trije deli — 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

O tej knjigi piše prvi naš leposlovni list „Ljublj. Zvon“:

„Lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj hvaležen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini. Prišla je na svetlo v Ljubljani pri Bambergu in ves naslov jej je: „Odkritje Amerike.“ Predelal H. Majar. Poučno zabavna knjiga v treh delih o I. Kolumbu, II. Kortesu, III. Pisaru. Papir je, kakor se taki knjigi spodobi, močan, tisk lep, pravilen in razločen, vsa vnanja oblika prijetna in prikupljiva in tudi cena blizu 30 tiskovnih pol obsežni, trdno v platno vezani knjigi ne previsoka. Ako se ozremo po naši književnosti, pritegniti moramo, da razun Ciglar-Tomšičeve „Sreče v nesreči“ ne poznamo knjige, ki bi tako prijala mladim slovenskim bralcem, kakor Majarjevo „Odkritje Amerike“. Preverjeni smo, da se ta lepa knjiga skoro udomači po slovenskih hišah in šolskih knjižnicah.“

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Dobička vredni zaslužek.

Stalne osebe vseh stanov, ki se hoté pečati z razprodajanjem zakonito dovoljenih državnih in premij-nih srečk na plačilne obroke, vsprejmo se z jako dobrimi pogoji; ako se pobrinejo, morejo

mesečno zaslužiti 100 do 200 gld.

Ponudbe z navajanjem dosedanjega poslovanja vpošiljajo naj se pod naslovom: Rudolf Mosse, Wien, sub „E. 100!“ — Dopisuje naj se nemški.

(165) Vredni zaslužek. 6—3

Ker imajo pristni

Pain-Expeller

z kotvico

skoro v vseh rodbinah, je torej vsaka reklama odveč. Te vrstice imajo torej le namen, iste osebe, ki še tega staro osvedočenega domačega zdravila ne poznajo, opozoriti, da rabi z najboljšimi učinki kot namazanje zoper protin, revmatizem itd. Bolečine običajno izginejo uže po prvem namazanji. Cena 40 in 70 kr.; na prodaj v vseh lekarnah; v Ljubljani pri gosp. E. Birschitz-u. Glavna zaloga: Lekarna pri (146) „Zlatem levu“ v Pragi, Staro mesto. 8—1

Blago za in obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti

3-10 metrov { za gld. 4,96 iz dobre ovčje volne; za „ „ 8, — „ boljše „ „ jedno obleko { „ „ 10, — „ fine „ „ „ „ 12,40 „ jako fine „ „

Peruvijem iz najfine ovčje volne v najmodernih bojah, najnoveje za gospejne suknene obleke, meter po gld. 2,20 in gld. 2,40.

Črni kožuhati Palmerston-tricot, čista ovčja volna za gospejne zimske plašče, meter po 4 gld., loden za gospejne plašče zoper dež in oblačila.

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12. Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhne suknje, blago za suknje in dežne plašče, tišl, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporoča

Ustanovljeno Jan. Stikarofsky — 1866 —

fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškim mojstrom nefrankovano. Pošiljajte proti povzetju čez 10 gld. franco.

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150 000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo sukninih ostan-kov, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej pri-moran, take ostanke po jako nizkih fabriških cenah razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostankov ni možno razpošiljati vzorkov na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi sleparija, ako firme suknene bлага inserirajo suknene ostanke; v tacih slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očividno.

(125) 24—20

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vsprejemljjo se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.